

KONINKRIJK BELGIË
-----ROYAUME DE BELGIQUE

ADVIES 32.457/1

AVIS 32.457/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE
-----DE LA SECTION DE LÉGISLATION
DU CONSEIL D'ETAT

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 29 oktober 2001 door de Minister van Werkgelegenheid verzocht haar, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot uitvoering van hoofdstuk IV van de wet van 10 augustus 2001 betreffende verzoening van werkgelegenheid en kwaliteit van het leven betreffende het stelsel van tijdskrediet, loopbaanvermindering en vermindering van de arbeidsprestaties tot een halftijdse betrekking", heeft op 6 november 2001 het volgende advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par la Ministre de l'Emploi, le 29 octobre 2001, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal "pris en exécution du chapitre IV de la loi du 10 août 2001 relative à la conciliation entre l'emploi et la qualité de vie concernant le système du crédit-temps, la diminution de carrière et la réduction des prestations de travail à mi-temps", a donné le 6 novembre 2001 l'avis suivant :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd als volgt :

"alhoewel de CAO nr. 77 tot uitvoering van een stelsel van tijdskrediet, loopbaanvermindering en vermindering van de arbeidsprestaties tot een halftijdse betrekking, reeds afgesloten werd in de Nationale Arbeidsraad op 14 februari 2001 en algemeen verbindend verklaard bij koninklijk besluit van 13 maart 2001, is de wet van 10 augustus 2001 betreffende de verzoening van werkgelegenheid en kwaliteit van het leven, die de wettelijke basis vormt voor het door de voormelde CAO nr. 77 ingevoerde nieuw stelsel, slechts gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 15 september 2001. Het nieuwe stelsel van tijdskrediet treedt overeenkomstig de CAO nr. 77 in werking op 1 januari 2002 en het is dus noodzakelijk zowel de instellingen belast met de praktische uitvoering van dit stelsel, als de betrokken werknemers zo spoedig mogelijk op de hoogte te brengen van de in dit kader genomen uitvoeringsmaatregelen".

Overeenkomstig artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State dient, in geval van een adviesaanvraag binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, de motivering die in de aanvraag wordt opgegeven, te worden overgenomen in de aanhef van de verordening. De redactie van het zesde lid van de aanhef van het om advies voorgelegde ontwerp dient derhalve te worden aangepast teneinde de in dat lid opgenomen motivering beter af te stemmen op die welke in de adviesaanvraag voorkomt ¹.

*

* *

Gelet op de korte termijn die hem voor het uitbrengen van zijn advies is toebedeeld, heeft de Raad van State, afdeling wetgeving, zich beperkt tot het maken van de volgende opmerkingen.

(1) Zo dient in de motivering die in de aanhef van het ontwerp voorkomt, uitdrukkelijk te worden ingeschreven dat het nieuwe stelsel van tijdskrediet op 1 januari 2002 in werking dient te treden "overeenkomstig de CAO nr. 77".

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt ertoe het bedrag van de uitkeringen te bepalen, bedoeld in artikel 103quater van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, en beoogt tevens de nadere voorwaarden en regelen vast te stellen tot toekenning van die uitkeringen.

De betrokken uitkeringen zijn die welke kunnen worden toegekend aan werknemers die om de toepassing vragen van het recht dat wordt verleend in de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 77 van 14 februari 2001, gesloten in de Nationale Arbeidsraad, tot invoering van een stelsel van tijdskrediet, loopbaanvermindering en vermindering van de arbeidsprestaties tot een halftijdse betrekking. Deze collectieve arbeidsovereenkomst werd algemeen verbindend verklaard bij het koninklijk besluit van 13 maart 2001.

2. De ontworpen regeling heeft een gediversifieerde rechtsgrond.

In de eerste plaats wordt uitvoering gegeven aan artikel 103quater, tweede lid, van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen. Die bepaling draagt de Koning op, bij een besluit waarover in de Ministerraad overleg is gepleegd, het bedrag van de betrokken uitkeringen te bepalen, alsmede de nadere voorwaarden en regelen tot toekenning van die uitkeringen.

Ermee rekening houdend dat de ontworpen regeling tevens de uitoefening regelt van één van de taken van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, strekt ook artikel 7, § 1, derde lid, i), van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, die regeling tot rechtsgrond. Artikel 7, § 1, derde lid, i), van de voornoemde besluitwet belast de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening er immers mee om, onder de voorwaarden die de Koning bepaalt, de uitbetaling te verzekeren van de vergoedingen bedoeld bij afdeling 5 van hoofdstuk IV van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen.

Tot slot vindt de ontworpen regeling - wat de aanwijzing van de met het toezicht belaste ambtenaren betreft - rechtsgrond in artikel 107, eerste lid, van de herstelwet van 22 januari 1985, dat bepaalt dat, onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie, de door de Koning aangewezen ambtenaren toezicht houden op de naleving van die wet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerkingen

1. In diverse artikelen van het ontwerp is er een gebrek aan overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst dat moet worden weggewerkt.

Te vermelden vallen in dat verband onder meer :

- artikel 4, § 1, eerste lid, inleidende zin ("die hun voltijdse arbeidsprestaties volledig schorsen"; "qui suspendent complètement leurs prestations de travail");
- artikel 4, § 1, tweede lid ("wordt per maand een gedeelte van het in het eerste lid vermelde bedrag toegekend"; "est accordé une partie du montant fixé à l'alinéa 1er");
- artikel 4, § 2 ("werknemers die hun voltijdse arbeidsprestaties verminderen"; "des travailleurs qui réduisent leurs prestations");
- artikel 6, § 2, eerste lid ("die hun voltijdse arbeidsprestaties verminderen"; "qui réduisent leurs prestations de travail");
- artikel 7, § 2, 3° ("via een erkende niet-goevernemente organisatie voor ontwikkelingssamenwerking"; "pour le compte d'une organisation non gouvernementale reconnue");

.../...

- artikel 18, eerste lid, inleidende zin ("alvorens een beslissing tot uitsluiting of terugvordering van de uitkeringen te nemen"; "préalablement à toute décision d'exclusion des allocations").

2. De toegankelijkheid en de leesbaarheid van normatieve teksten zijn gebaat met een consequent en eenvormig woordgebruik. Het ontwerp is op dat vlak voor verbetering vatbaar aangezien erin bepaalde termen door elkaar worden gebruikt, ook al lijken zij dezelfde betekenis te hebben. Zo worden in de Nederlandse tekst de termen "arbeidsprestaties" en "loopbaan" gebruikt, doch stemt daarmee in de Franse tekst niet steeds eenzelfde term overeen (zie bijvoorbeeld het gebruik van de termen "prestations de travail" en "carrière" in artikel 4, § 2, tweede lid, artikel 5 en artikel 6, § 1). In de Nederlandse tekst van het ontwerp komen zowel de termen "ontzegging" (artikel 17), als "uitsluiting" (artikel 18) voor; in de overeenstemmende Franse tekst wordt telkens de term "exclusion" gebruikt.

De vermelde voorbeelden tonen aan dat de tekst van het ontwerp aan een bijkomend terminologisch nazicht dient te worden onderworpen.

3. Het is gebruikelijk om normatieve teksten in te delen in hoofdstukken in plaats van in afdelingen, aangezien deze laatste slechts mogelijke onderverdelingen zijn van hoofdstukken. Daarenboven dient de nummering van de hoofdstukken op consequente wijze te gebeuren met Romeinse cijfers zonder dat, zoals nu het geval is bij de nummering van de afdelingen, afwisselend Arabische en Romeinse cijfers worden gebruikt.

Aanhef

1. Rekening houdend met wat is opgemerkt bij de rechtsgrond van het ontwerp, kan deze in de eerste twee leden van de aanhef worden gepreciseerd als volgt :

.../...

"Gelet op de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, inzonderheid op artikel 7, § 1, derde lid, i), vervangen bij de wet van 10 augustus 2001;

Gelet op de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, inzonderheid op artikel 103quater, ingevoegd bij de wet van 10 augustus 2001, en op artikel 107, vervangen bij de wet van 22 december 1989;"

2. Men late het lid van de aanhef waarin wordt verwezen naar het advies van de Raad van State, aanvangen als volgt : "Gelet op het advies 32.457/1 van de Raad van State, gegeven op ...;"

Artikel 4

In overeenstemming met de Nederlandse tekst, wordt in de Franse tekst van artikel 4, § 2, tweede lid, van het ontwerp beter verwezen naar "l'alinéa 1^{er}" in plaats van naar "l'alinéa précédent".

Dezelfde opmerking kan worden gemaakt bij de Franse tekst van artikel 6, § 2, tweede lid, van het ontwerp.

Artikel 7

In tegenstelling tot wat geldt voor de inkomsten bedoeld in artikel 7, § 1, eerste lid, 2°, van het ontwerp (deze uit een bijkomende activiteit als loontrekkende), wordt wat de in artikel 7, § 1, eerste lid, 3°, bedoelde inkomsten betreft (deze uit een bijkomende zelfstandige activiteit), in een beperking van de toegelaten cumulatie voorzien tot een periode van maximum twaalf maanden.

De Raad van State, afdeling wetgeving, heeft geen verduidelijking kunnen krijgen omtrent de reden voor het onderscheid dat aldus wordt gemaakt tussen de rechthebbenden op de inkomsten, bedoeld in respectievelijk artikel 7, § 1, eerste lid,

.../...

2° en 3°, van het ontwerp. Hij moet er in dat verband op wijzen dat voor dergelijk onderscheid objectieve en in redelijkheid aanvaardbare motieven zullen dienen te bestaan opdat het verenigbaar zou kunnen worden geacht met het grondwettelijke beginsel van de gelijkheid en de niet-discriminatie.

Artikel 8

In de Nederlandse tekst van artikel 8, § 2, vijfde lid, van het ontwerp dient te worden verwezen naar "het koninklijk besluit van 8 augustus 1980" in plaats van naar "het koninklijk besluit van 3 augustus 1980".

Artikel 13

Zoals artikel 13, eerste lid, van het ontwerp is geredigeerd, dient de betrokken aanvraag tot het krijgen van een onderbrekingsuitkering te worden gericht tot het werkloosheidsbureau van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening in het ambtsgebied waarvan de werknemer "verblijft". Vraag is of terzake niet beter een meer afgebakend criterium wordt gehanteerd, zoals de "hoofdverblijfplaats" van de werknemer, aangezien bijvoorbeeld ook een veeleer toevallig verblijf determinerend kan zijn voor de toepassing van artikel 13, eerste lid, van het ontwerp, zoals het om advies is voorgelegd.

Artikel 17

In de Nederlandse tekst van artikel 17 van het ontwerp moeten de woorden "het recht op onderbrekinguitkeringskaart" worden vervangen door de woorden "het recht op onderbrekingsuitkeringen".

Artikel 18

Artikel 18, laatste lid, van het ontwerp bepaalt dat de beslissingen van de directeur, op straffe van verval, binnen 3 maanden (lees : binnen drie maanden) na de kennisgeving aan de bevoegde arbeidsrechtbank worden voorgelegd.

Vraag is welke "beslissingen" precies worden bedoeld : in artikel 18, zesde lid, is weliswaar sprake van een kennisgeving aan de betrokken werknemer van beslissingen waarbij onrechtmatig ontvangen onderbrekingsuitkeringen worden teruggevorderd, doch in artikel 18 van het ontwerp worden nog andere beslissingen van de directeur beoogd, zoals die "tot uitsluiting".

Voorts blijkt niet duidelijk uit het ontwerp wat de precieze draagwijdte of bestaansreden is van de verplichting om de desbetreffende beslissingen van de directeur aan de bevoegde arbeidsrechtbank voor te leggen.

De tekst van artikel 18, laatste lid, van het ontwerp wordt, wat de beide voornoemde punten betreft, best verduidelijkt.

Conformément à l'article 84, alinéa 1^{er}, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée comme suit :

"alhoewel de CAO nr. 77 tot uitvoering van een stelsel van tijdskrediet, loopbaanvermindering en vermindering van de arbeidsprestaties tot een halftijdse betrekking, reeds afgesloten werd in de Nationale Arbeidsraad op 14 februari 2001 en algemeen verbindend verklaard bij koninklijk besluit van 13 maart 2001, is de wet van 10 augustus 2001 betreffende de verzoening van werkgelegenheid en kwaliteit van het leven, die de wettelijke basis vormt voor het door de voormelde CAO nr. 77 ingevoerde nieuw stelsel, slechts gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 15 september 2001. Het nieuwe stelsel van tijdskrediet treedt overeenkomstig de CAO nr. 77 in werking op 1 januari 2002 en het is dus noodzakelijk zowel de instellingen belast met de praktische uitvoering van dit stelsel, als de betrokken werknemers zo spoedig mogelijk op de hoogte te brengen van de in dit kader genomen uitvoeringsmaatregelen".

Selon l'article 84, alinéa 1^{er}, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, il convient, en cas de demande d'avis dans un délai ne dépassant pas trois jours, de reproduire dans le préambule de l'acte réglementaire la motivation figurant dans la demande. La rédaction du sixième alinéa du préambule du projet soumis pour avis doit dès lors être adaptée afin de faire correspondre davantage la motivation inscrite dans cet alinéa à celle figurant dans la demande d'avis ²

*

* *

Eu égard au bref délai qui lui est imparti pour donner son avis, le Conseil d'État, section de législation, s'est limité à formuler les observations suivantes.

*

* *

(2)
dans le

Il convient ainsi d'inscrire expressément dans la motivation apparaissant préambule du projet que le nouveau système de crédit-temps entre en vigueur le 1er janvier 2002 "conformément à la CCT n° 77".

.../...

PORTEE ET FONDEMENT LEGAL DU PROJET

1. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis entend fixer le montant des allocations visées à l'article 103quater de la loi de redressement du 22 janvier 1985 contenant des dispositions sociales et vise également à déterminer les conditions particulières et les modalités d'octroi de ces allocations.

Les allocations concernées sont celles qui peuvent être octroyées à des travailleurs qui demandent l'application du droit accordé dans la convention collective de travail n° 77 du 14 février 2001, conclue au sein du Conseil national du Travail, instaurant un système de crédit-temps, de diminution de carrière et de réduction des prestations de travail à mi-temps. Cette convention collective de travail a été rendue obligatoire par l'arrêté royal du 13 mars 2001.

2. Le règlement en projet a un fondement légal diversifié.

Il est tout d'abord donné exécution à l'article 103quater, alinéa 2, de la loi de redressement du 22 janvier 1985 contenant des dispositions sociales. Cette disposition charge le Roi de déterminer, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le montant des allocations concernées ainsi que les conditions particulières et les modalités d'octroi de ces allocations.

Compte tenu de ce que le règlement en projet règle également l'exercice de l'une des missions de l'Office national de l'Emploi, il trouve également son fondement légal dans l'article 7, § 1^{er}, alinéa 3, i), de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs. L'article 7, § 1^{er}, alinéa 3, i), de l'arrêté-loi précité charge en effet l'Office national de l'Emploi d'assurer, dans les conditions que le Roi détermine, le paiement des allocations visées à la section 5 du chapitre IV de la loi de redressement du 22 janvier 1985 contenant des dispositions sociales.

Enfin, en ce qui concerne la désignation des fonctionnaires chargés du contrôle, le règlement en projet puise un fondement légal à l'article 107, alinéa 1^{er}, de la loi de redressement du 22 janvier 1985 qui dispose que, sans préjudice des attributions des officiers de police judiciaire les fonctionnaires désignés par le Roi surveillent le respect de cette loi et de ses arrêtés d'exécution.

EXAMEN DU TEXTE

Observations générales

1. Différents articles du projet présentent entre le texte français et le texte néerlandais une discordance qu'il y a lieu d'éliminer.

Il s'agit notamment des cas suivants :

- article 4, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, phrase introductive ("qui suspendent complètement leurs prestations de travail"; "die hun voltijdse arbeidsprestaties volledig schorsen");
- article 4, § 1^{er}, alinéa 2 ("est accordé une partie du montant fixé à l'alinéa 1^{er}"; "wordt per maand een gedeelte van het in het eerste lid vermelde bedrag toegekend");
- article 4, § 2 ("des travailleurs qui réduisent leurs prestations"; "werknemers die hun voltijdse arbeidsprestaties verminderen");
- article 6, § 2, alinéa 1^{er} ("qui réduisent leurs prestations de travail"; "die hun voltijdse arbeidsprestaties verminderen");
- article 7, § 2, 3° ("pour le compte d'une organisation non gouvernementale reconnue"; "via een erkende niet-goevernemente organisatie voor ontwikkelingssamenwerking");

.../...

- article 18, alinéa 1^{er}, phrase introductive ("préalablement à toute décision d'exclusion des allocations"; "alvorens een beslissing tot uitsluiting of terugvordering van de uitkeringen te nemen").

2. Une terminologie cohérente et uniforme des textes normatifs contribue à l'accessibilité et à la lisibilité. Le projet est susceptible d'être amélioré sur ce point étant donné que certains termes y sont employés indifféremment même s'ils semblent avoir la même signification. Ainsi, le texte néerlandais utilise les mots "arbeidsprestaties" et "loopbaan" auxquels ne correspond pas toujours le même terme dans le texte français (voir par exemple l'emploi des termes "prestations de travail" et "carrière" à l'article 4, § 2, alinéa 2, à l'article 5 et à l'article 6, § 1^{er}). Le texte néerlandais du projet comprend tant les mots "ontzegging" (article 17) que "uitsluiting" (article 18); dans le texte français correspondant, il est chaque fois fait état d'"exclusion".

Les exemples précités indiquent que le texte du projet doit être à nouveau vérifié du point de vue terminologique.

3. Il est d'usage de diviser des textes normatifs en chapitres et non en sections, étant donné que ces dernières ne sont que d'éventuelles subdivisions des chapitres. En outre, la numérotation de ces derniers doit s'opérer de façon cohérente au moyen de chiffres romains sans utiliser alternativement, comme c'est le cas à présent dans la numérotation des sections, des chiffres arabes et romains.

Préambule

1. Compte tenu de l'observation faite au sujet du fondement légal du projet, les deux premiers alinéas du préambule pourraient préciser celui-ci comme suit :

"Vu l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, notamment l'article 7, § 1^{er}, alinéa 3, i), remplacé par la loi du 10 août 2001;

.../...

Vu la loi de redressement du 22 janvier 1985 contenant des dispositions sociales, notamment l'article 103quater, inséré par la loi du 10 août 2001, et l'article 107, remplacé par la loi du 22 décembre 1989;"

2. On rédigera comme suit le début de l'alinéa du préambule qui vise l'avis du Conseil d'Etat : "Vu l'avis 32.457/1 du Conseil d'Etat, donné le ...;"

Article 4

Dans un souci de concordance avec le texte néerlandais, mieux vaudrait, dans le texte français de l'article 4, § 2, alinéa 2, du projet, renvoyer à "l'alinéa 1^{er}" au lieu de "l'alinéa précédent".

La même observation peut être faite en ce qui concerne le texte français de l'article 6, § 2, alinéa 2, du projet.

Article 7

Contrairement aux règles applicables aux revenus visés à l'article 7, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 2°, du projet (ceux provenant d'une activité complémentaire en tant que salarié), les revenus visés à l'article 7, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 3°, (ceux provenant d'une activité indépendante complémentaire) sont soumis à une limitation du cumul autorisé à une période maximale de douze mois.

Le Conseil d'Etat, section de législation, n'a pu obtenir de précisions quant au motif de la distinction ainsi opérée entre les bénéficiaires de revenus visés respectivement à l'article 7, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 2° et 3°, du projet. Il se doit de souligner que cette distinction devra être justifiée par des motifs objectifs et raisonnablement admissibles pour pouvoir se concilier avec le principe constitutionnel d'égalité et de non-discrimination.

.../...

Article 8

Dans le texte néerlandais de l'article 8, § 2, alinéa 5, du projet, il conviendra de viser "het koninklijk besluit van 8 augustus 1980" au lieu de "het koninklijk besluit van 3 augustus 1980".

Article 13

La rédaction de l'article 13, alinéa 1^{er}, du projet, implique que la demande d'allocation d'interruption, dont il est question, doit être adressée au bureau de chômage de l'Office national de l'Emploi dans le ressort duquel le travailleur "réside". La question est de savoir s'il ne serait pas préférable de retenir un critère mieux circonscrit, tel celui de "résidence principale" du travailleur, dans la mesure où, par exemple, une résidence plus occasionnelle peut également jouer un rôle déterminant pour l'application de l'article 13, alinéa 1^{er}, du projet, tel qu'il est soumis pour avis.

Article 17

Dans le texte néerlandais de l'article 17 du projet, on remplacera les termes "het recht op onderbrekinguitkeringskaart" par les termes "het recht op onderbrekingsuitkeringen".

Article 18

L'article 18, dernier alinéa, du projet, dispose que les décisions du directeur doivent, à peine de déchéance, être soumises au tribunal du travail compétent dans les trois mois de la notification.

La question est de savoir de quelles "décisions" il s'agit exactement : à l'article 18, alinéa 6, il est en effet question de la notification au travailleur concerné des décisions par lesquelles des allocations d'interruption perçues indûment sont récupérées. Or, l'article 18 du projet vise également d'autres décisions du directeur, telle la décision "d'exclusion".

En outre, le projet ne fait apparaître clairement ni la portée précise ni la raison d'être de l'obligation de soumettre les décisions en question du directeur au tribunal du travail compétent.

Mieux vaudrait préciser le texte de l'article 18, dernier alinéa, du projet, sur ces deux points.

De kamer was samengesteld uit

La chambre était composée de

de Heren M. VAN DAMME,
Messieurs

kamervoorzitter,
président de chambre,

J. BAERT,
J. SMETS,

staatsraden,
conseillers d'Etat,

Mevrouw A. BECKERS,
Madame

griffier,
greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. M. VAN DAMME.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. M. VAN DAMME.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door H. J. DRIJKONINGEN, eerste referendaris.

Le rapport a été présenté par M. B. SEUTIN, premier auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée par M. J. DRIJKONINGEN, premier référendaire.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT,

A. BECKERS

M. VAN DAMME